

HẠT GIỐNG TÂM HỒN

TRONG DẠY CON

Hạt Giống Tâm Hồn Trong Dạy Con giúp Cha Mẹ có thêm kiến thức, bài học trong dạy con, biết cách nuôi trồng một cái cây Đúng từ lúc còn nhỏ đến khi trưởng thành.

Cô Thu Lê

Chuyên gia Huấn luyện Cha Mẹ và Con cái

Nhà sáng lập Học viện Kim Cường

*Một trong những người đầu tiên ứng dụng phương pháp Coaching
trong nuôi dạy con*

Cha mẹ dạy đúng- con xuất chúng

“Thân tặng tất cả những Cha Mẹ đang trăn trở, đang đi tìm phương pháp dạy con Đúng, muốn chuẩn bị cho con hành trang tốt nhất trước khi bước vào đời và hình thành nhân cách, ứng xử đúng cho con từ khi con nhỏ đến khi trưởng thành!”

Các tình huống, vấn đề trong nuôi dạy con của các Cha Mẹ và bạn đọc về chủ đề Nuôi Dạy Con cần hỗ trợ, giải đáp, tư vấn xin gửi về:

HẠT GIỐNG TÂM HỒN TRONG DẠY CON

Số 30, Ngõ 168 Nguyễn Xiển, Q.Thanh Xuân, TP.Hà Nội

Tel: 0395.685.695

Email: Hocvienkimcuong.edu@gmail.com

LỜI GIỚI THIỆU

Chúng ta ai cũng đã từng là một đứa trẻ, ngây thơ, sống vô tư, hồn nhiên. Cũng bởi vì thế mà môi trường và cách chúng ta nuôi dạy con có tác động trực tiếp đến việc hình thành và phát triển của con sau này. Một nghiên cứu cho rằng: đến 8 tuổi một đứa trẻ đã hoàn thiện 80% tâm lý – nhân cách – quan điểm sống cơ bản. Nghĩa là, 8 năm đầu đời gần như quyết định Con Chúng Ta Là Ai!

Và nuôi con giống như trồng một cái cây, cây có lớn lên, xanh tốt được là nhờ đất mẹ, nhờ vào những thứ mà ta “tưới và bón” cho nó.

Vậy cây bị úa vàng, không lớn lên được là từ đâu?

Câu trả lời là: “Tù Đất, Tù cách “Tưới và bón” hay chính là từ Cha Mẹ và Môi Trường lớn lên của con”.

Nói như vậy để chúng ta thấy được tầm quan trọng của đất mẹ và tầm quan trọng của quá trình nuôi dưỡng.

Nuôi con giống như trồng một cái cây:

“Nhìn CÂY sửa ĐẤT

Nhìn CON sửa MÌNH”

Có rất nhiều Cha Mẹ đã gửi lời nhắn vế cho Cô Thu Lê và Học viên Kim Cường với trăn trở rằng: “Cha Mẹ làm cách nào để nuôi dạy con Đúng?, “Làm thế nào để dạy con cách ứng xử Đúng trong các tình huống ngoài đời sống thực tế?”, “Làm thế nào để chuẩn bị cho con có hành trang tốt nhất, hình thành nên những đức tính tốt trong con?,... Một trong những phương pháp nuôi dạy từ những Chuyên gia trong lĩnh vực nuôi dạy hàng đầu, đó chính là dạy con từ câu chuyện, từ tình huống để hình thành tình cách và giáo dục cách ứng xử đúng cho con ngay từ khi con là “cây con”.

Thấu hiểu điều đó, Cô Thu Lê và Học viên Kim Cường đã cho ra đời cuốn ebook “Hạt giống tâm hồn trong dạy con” để giúp Cha Mẹ có thêm kiến thức và tình hướng ứng xử trong quá trình nuôi dạy con.

Không giống những cuốn sách nuôi dạy con khác, cuốn sách này là những câu chuyện, tình huống thực tế,...giúp cha mẹ dễ dàng ứng dụng, chia sẻ, cùng con học, đọc để có thêm cách ứng xử và bài học thực tế, giúp cha mẹ có tư duy đúng trong dạy con, giúp con cái hình thành nhân cách sống tốt. Cuốn sách như là “Kim chỉ nam” giúp cho “Cha Mẹ dạy Đúng – Con Xuất Chúng”.

Cô Thu Lê và đội ngũ Cộng sự Học viên Kim Cường hy vọng rằng với các tập sách “Hạt Giống Tâm Hồn Trong Dạy Con” sẽ giúp Cha

Cha mẹ dạy đúng- con xuất chúng

Mẹ có được tử duy Đúng trong dạy con và “Nuôi trồng một cái cây tốt ngay từ khi còn nhỏ đến lúc trưởng thành”.

11 câu chuyện sẽ là 11 bài học sâu sắc mà các bậc làm cha mẹ đều nên đọc, không chỉ để dạy con cái, mà đó cũng là những chân lý tuy đơn giản nhưng có thể khiến thay đổi cả một đời người.

Câu chuyện 1:

HÃY BUÔNG BỎ NHỮNG ĐIỀU NHỎ NHẤT
VÀ LÀM NHỮNG VIỆC CẦN LÀM

Khi con trai tôi 12 tuổi, nó rất lười học và đốt rất nhiều bài tập về nhà. Một buổi tôi nó đi lại trong nhà và chị gái tôi hỏi: “Này! Cháu trai, hôm qua con làm vỡ cái đĩa của bác.”

Nó giãy nảy: “Không, không phải con”.

Mẹ của tôi cũng nói thêm vào: “Bà nhìn thấy cháu làm vỡ mà.”

“Không phải cháu, bà đổ oan cho cháu”. Rồi nó lăn ra sàn nhà và khóc.

Năm phút sau tôi đi ra khỏi phòng và hỏi: “Có chuyện gì vậy?”

“Bố ơi! Bà và bác đổ oan cho con”. Nó kêu gào thảm thiết.

“Ồ vấn đề lớn rồi đây, vậy là khi ai đó đổ oan cho con, con cảm thấy thất vọng và khóc lóc trên sàn nhà sao? Con không phải là đàn ông, một người đàn ông thực sự là phải đứng lên ngay cả khi trời sập. Nhưng con thì khóc lóc chỉ vì cái đĩa vỡ mà điều tệ hại nhất còn chưa xảy ra. Trong cuộc sống của con, con có thể bị đổ oan, bị lừa dối, bị sỉ nhục. Và con muốn lăn ra sàn nhà để khóc lóc khi mọi thứ không theo mong muốn của con sao?”

Con trai tôi liền đứng thẳng lưng dậy và nói: “Bố! Con hiểu rồi, vậy giờ con phải làm gì ạ?”

“Con hãy hỏi chính mình, con có đủ thừa thời gian để chơi những con vẫn có nhiều bài tập phải làm, vậy việc gì là nên làm trong lúc này? Con hãy nhớ rằng chúng ta cần bỏ qua những điều nhỏ nhất và hoàn thành những gì quan trọng hơn.”

Con trai tôi nhặt túi lên, cúi đầu trước bà và bác của nó rồi ngoan ngoãn trở về phòng.

Cả 3 chúng tôi đều cười. Một ngày nào đó khi con trai tôi nhớ về ngày hôm nay, nó sẽ hiểu được mục đích tốt đẹp của chúng tôi.

Câu chuyện 2:

NÓI CHUYỆN VỚI MẸ

Khi con trai tôi 11 tuổi, vợ tôi và con tôi chuyển đến sống cùng mẹ tôi ở ngoại thành. Ngày nào tôi cũng gọi điện về để hỏi thăm mẹ. Một hôm con tôi nhắc máy:

“Chào bố.” Nó nói.

“Chào con trai, bà con đâu rồi? Đưa máy cho bố nói chuyện với bà đi con.” Tôi trả lời.

*“Bố ơi! Tại sao ngày nào bố cũng gọi điện về nói chuyện với bà vậy?”
Nó hỏi.*

“Con thấy lạ à? Làm một người con trai cần phải quan tâm tới mẹ của mình nên bố mới gọi điện cho bà thường xuyên.” Tôi trả lời.

Con trai tôi tinh ý nhanh chóng hiểu ra điều tôi muốn nhắn nhủ. Từ đó ngày nào vợ tôi cũng nhận được điện thoại của con trai lúc 6 giờ sáng, dù nắng hay mưa. Đến nay cũng đã 8 năm rồi...

Câu chuyện 3:

BÀI HỌC NGUYÊN TẮC

Khi con trai tôi 10 tuổi, nó bị cuốn hút vào trò chơi điện tử. Vợ tôi đã nói chuyện với nó rất nhiều lần mà không hiệu quả. Một hôm tôi nói với nó: “Con trai, bố nghe nói rằng con rất thích chơi điện tử phải không?”, nó gật đầu thừa nhận. Tôi hỏi nó: “Con thấy thế nào khi trò chơi kết thúc?”

Nó suy nghĩ một lát rồi trả lời: “Con thấy mất mát, trống rỗng, buồn chán và xấu hổ”.

“Vậy tại sao con lại chối? Con không thể rời bỏ nó đúng không?” Tôi hỏi.

“Vâng ạ”.

“Được rồi để bố giúp con.” Tôi đặt máy tính trước mặt con trai và để cái búa vào tay nó.

“Nào giờ con hãy đập nó đi”. Tôi nói.

“Bố!...”. Con tôi ngượng ngùng đáp.

“Đập đi! Bố cần một đứa con trai chứ không phải là cái máy tính.”

Con tôi khóc sau khi đập vỡ máy tính, nhưng bù lại nó cũng học được bài học sâu sắc về đặt ra một nguyên tắc cho bản thân, không đi quá giới hạn và sự chùng mịch khi làm bất kể sự việc gì, cũng như dám đưa ra lựa chọn để chiến thắng bản thân.

Câu chuyện 4:

HÃY CỬ XỬ NHƯ MỘT QUÝ ÔNG

Khi con trai tôi 9 tuổi, ở lớp học Toán, nó bị rớt hạng khỏi vị trí thứ 4 của lớp và cậu bé trở nên chán nản. Tôi thấy vậy lại gần hỏi nó:

“Điều gì xảy ra vậy?”

“Con đã bị 0 điểm cho bài kiểm tra Toán, bởi vì con ghét cô giáo dạy Toán, lớp học thật là buồn chán.”

“Ồ vậy hả? Con muốn học nâng cao lên hả?” – Tôi hứng thú hỏi nó. Nó giải thích khá nhiều nhưng tôi có thể hiểu là nó đổ lỗi cho cô giáo không thích nó.

“À bố hiểu rồi, tức là khi cô giáo yêu quý con thì con yêu quý cô giáo và khi cô ấy không thích con thì con ghét cô ta. Con là người tiêu cực hay tích cực?”

“Con là người tiêu cực” – Con trai tôi trả lời.

“Con là người mạnh mẽ hay yếu đuối? Là một quý ông hay là một người bình thường?” – Tôi tiếp tục hỏi.

“Con là người yếu đuối và cũng là một người bình thường” – Cậu bé trả lời

“Vậy con muốn là một quý ông hay là một người bình thường?” – Tôi hỏi lại nó.

Nó trả lời: “Con muốn là một quý ông... Bố à, con hiểu rồi, cho dù cô giáo con có quý mến con hay không thì con vẫn có thể lựa chọn yêu mến cô ấy, tôn trọng cô ấy và là một người mạnh mẽ.”

Ngày hôm sau nó vui vẻ tới lớp, cũng kể từ đó kỹ năng Toán của nó được nâng cao hơn, và nó cũng học được sự khác biệt giữa một quý ông và một người tầm thường.

Câu chuyện 5:

SỰ LỰA CHỌN VÀ KẾT QUẢ

Một hôm con trai 8 tuổi của tôi đánh nhau với một bạn cùng lớp và khóc lóc chạy về nhà. Nó ấm ức cho rằng bạn nó sai và tức giận ra mặt.

Tôi hỏi nó: “Con dự định làm gì và con có muốn bố giúp một tay không?”

“Bố tìm cho con một viên gạch, ngày mai con sẽ ném bạn ấy từ đằng sau.”

“À bố hiểu rồi, cái đó con có thể làm được, còn gì nữa không?”

“Bố ời con cũng cần một con dao, con sẽ đâm bạn ấy từ phía sau.”

“Được, cách này có thể làm con hả giận. Bố sẽ lấy mọi thứ cho con.”

Tôi đi lên lầu và chuẩn bị mọi thứ sẵn sàng, còn thằng bé có vẻ đang dần bình tĩnh lại. Hai mươi phút sau, tôi mang cho nó rất nhiều quần áo và một cái chăn đã được gói ghém gọn gàng.

“Con này, con hài lòng chứ, gạch hay dao?”

Nó khựng lại và hỏi:

“Nhưng bố ời, tại sao bố lại mang cho con nhiều quần áo và chăn thế ạ?”

“Con trai! Thế này nhé: nếu con ném gạch vào cậu ta, cảnh sát sẽ tới bắt chúng ta vào tù một tháng, vì vậy chúng ta cần mang một cái áo khoác và một cái chăn, còn nếu con đâm cậu ấy bằng một con dao thì chúng ta sẽ ở trong nhà tù ít nhất 3 năm, vì thế mà chúng ta cần chuẩn bị nhiều quần áo cho bốn mùa, đúng không? Đó là luật nhân quả mà, con là người quyết định còn bố sẽ là người giúp con.”

“Vậy chúng ta sẽ không làm điều đó nữa bố ạ” – Con trai tôi trả lời.

“Nhưng con rất tức giận cậu ta mà”- Tôi nói.

“Bố à, con không tức giận nhiều như thế, vì thực tế là con sai”- Cậu bé đỏ mặt đáp.

“Được, vậy thì bố sẽ cất đồ đi giúp con.”

Từ đó con tôi học được bài học về việc suy nghĩ kỹ trước khi hành động vì mỗi sự lựa chọn đều dẫn đến một kết quả mà nó phải chịu trách nhiệm. Ngoài ra, con tôi cũng nhận thức được việc nuôi dưỡng con

giận dữ và thù hận trong lòng sẽ chỉ dẫn đến một kết cục không mấy tốt đẹp. Con tôi cần phải bình tĩnh lại, chế ngự cái tôi của nó và công bằng khách quan trong việc đánh giá đúng sai.

Câu chuyện thứ 6:

DẠY CON CÓ TÍNH TRÁCH NHIỆM

Một ngày nọ con trai 2 tuổi của tôi bất cẩn đụng đầu vào góc bàn bị sưng rồi òa khóc. Một phút sau, tôi bước đến chỗ cái bàn lớn tiếng hỏi: “Cái bàn này, ai đụng vào làm bàn bị đau vậy? Khóc đáng thương như thế?” Con trai tôi ngừng khóc và nhìn tôi bằng đôi mắt ngập nước.

Tôi xoa xoa cái bàn rồi hỏi con: “Ai đã đụng làm cho cái bàn bị đau?”

Con trai tôi đáp: “Bố ời là con đụng phải ạ.”

Rồi tôi nói: “Ồ, là con đụng à, vậy còn không mau xin lỗi cái bàn đi.”

Con trai mắt còn ươn ướt cúi đầu và nói với cái bàn: “Xin lỗi.”

Từ đó về sau, con tôi đã học được cách chịu trách nhiệm.

Câu chuyện thứ 7:

DẠY CON KHÔNG ĐỐ LỐI

Con trai 3 tuổi của tôi đột nhiên khóc chẳng vì lý do gì cả, tôi hỏi: “Sao vậy, con khó chịu ở đâu à?”

Con trai nói: “Không ạ.”

Tôi lại hỏi: “Vậy thì tại sao con khóc?”

Con trai nhõng nhẽo nói: “Con muốn khóc!”

Rồi tôi nói với con: “Được thôi, con muốn khóc bố mẹ không có ý kiến gì, nhưng con khóc ở đây làm phiền bố mẹ nói chuyện, bố sẽ tìm một chỗ để con khóc thoải mái một mình, khóc xong rồi thì gọi bố mẹ.”

Cha mẹ dạy đúng- con xuất chúng

Nói xong, tôi đưa con trai vào phòng tắm rồi nói: “Con khóc xong thì gõ cửa nhé.”

Hai phút sau, con trai gõ cửa nói: “Bố ời, con khóc xong rồi ạ.”

Tôi đáp: “Được, chắc chắn là khóc xong rồi chứ? Khóc xong rồi thì đi ra đây.”

Từ đó cho đến nay, con trai tôi đã 18 tuổi, và cháu không hề giận cá chém thớt như nhiều đứa trẻ khác.

Câu chuyện thứ 8:

SUY NGHĨ TRƯỚC KHI HÀNH ĐỘNG

Chiều tối tôi dắt con trai 5 tuổi đi dạo thì tình cờ đi ngang qua một con suối nhỏ, tuy nước rất trong có thể nhìn thấy đáy, nhưng nước chảy xiết. Con trai ngẩng đầu nhìn tôi nói: “Bố ời, con muốn nhảy xuống dưới đó bơi.”

Cha mẹ dạy đúng- con xuất chúng

Tôi ngâm ra một lúc rồi nói: “Được thôi, bố bơi cùng con. Nhưng chúng ta về nhà thay đồ trước đã.”

Về đến nhà, thay quần áo xong, con trai tỏ ra khó hiểu khi thấy tôi đặt một chậu nước trước mặt. Tôi nói với con: “Con trai, xuống nước bơi thì phải hụp mặt dưới nước, con có biết không?” Con trai gật đầu.

Rồi tôi nói tiếp: “Vậy bây giờ chúng ta luyện tập trước đi xem thử con có thể giữ được bao lâu.” Tôi nhìn đồng hồ.

Con trai cười nói: “Dạ.” rồi hụp mặt vào nước, nhưng chỉ 10 giây sau: “Phì phì, con bị sặc nước rồi, khó chịu quá.”

Tôi nói: “Vậy à? Vậy khi nháy xuống suối có khi còn khó chịu hơn đây.” Con trai do dự nói: “Vậy chúng ta đừng xuống suối bơi nữa bố nhé.”

Nghe đến đây, tôi nói: “Được thôi, con không muốn thì chúng ta không đi nữa.”

Từ đó về sau, con tôi đã học được cách thận trọng, không mạo hiểm, suy nghĩ kỹ trước khi hành động.

Câu chuyện thứ 9:

LỰA CHỌN VÀ CÁI GIÁ CỦA NÓ

Con trai tôi lúc 8 tuổi rất nghịch ngợm, ở trường con đánh nhau với bạn. Trên người con đầy vết thương, về đến nhà là khóc không ngừng. Tôi hỏi: “Con có cảm thấy ấm ức không?”

Con trai khóc nói: “Có ạ!” Sau đó lại tiếp tục khóc.

Tôi lại hỏi: “Con có tức giận không?”

Con tôi khóc càng to, ánh mắt như thể nhìn thấy kẻ thù không đội trời chung đáp: “Tức giận ạ!”

Rồi tôi lại hỏi: “Con định làm thế nào? Có cần bố làm gì cho con không?”

Con trai nói: “Bố ơi, con muốn tìm một viên gạch để ngày mai đập nó từ phía sau!”

Tôi nói: “Được thôi, ngày mai bố sẽ chuẩn bị gạch cho con, còn cần gì nữa không?”

Cha mẹ dạy đúng- con xuất chúng

Con trai lại nói: “Bố ơi, bố chuẩn bị giúp con một con dao, ngày mai con sẽ đâm nó.”

Tôi nói: “Được! Cách này càng dễ xả giận hơn đấy, bố sẽ chuẩn bị ngay.” Sau đó tôi đi lên lầu.

Vì được bố hiểu và ủng hộ nên cảm xúc của con đã bình tĩnh lại. Khoảng 20 phút sau, tôi bê một đồng quần áo và chần xuống rồi hỏi con: “Con trai, con quyết định chưa? Dùng gạch hay dao?”

Con trai tôi khó hiểu hỏi: “Nhưng mà bố ơi, bố bê nhiều quần áo, chần màn như vậy để làm gì ạ?”

Tôi trả lời con: “ Con trai à, thế này nhé, nếu con con đập bạn bằng gạch, thì cảnh sát sẽ đưa chúng ta đi, có thể chỉ phải ở trong tù khoảng 1 tháng thôi, chúng ta mang theo vài bộ quần áo là được. Nếu con đâm bạn bằng dao thì chúng ta phải ở trong tù ít nhất 3 năm, nên chúng ta phải mang nhiều quần áo và chần màn, một năm bốn mùa đều phải mang cho đủ.”

Tôi hỏi tiếp: “Vậy thì con quyết định chưa? Dù quyết định thế nào bố cũng sẽ ủng hộ con!”

Cha mẹ dạy đúng- con xuất chúng

Con trai tôi kinh ngạc hỏi: “Thật sự sẽ phải ngồi tù à?” Bởi vì con không biết rằng việc đánh người là không đúng.

Tôi nghiêm túc nói: “Đúng thế, luật pháp quy định như vậy!”

Lúc này con trai tôi do dự nói: “Bố ơi, vậy chúng ta đừng đánh bạn ấy nữa nhé?”

Tôi thử hỏi tiếp: “Con trai, chẳng phải là con rất tức giận sao?”

Con đỏ mặt nói: “Bố ơi, con đã hết tức giận rồi, thật ra con cũng sai ạ.”

Cuối cùng tôi nói với con: “Được rồi, dù có ra sao bố đều ủng hộ con!”

Từ đó về sau, con tôi đã học được cách lựa chọn và cái giá phải trả.

Câu chuyện thứ 10:

NGUYÊN TẮC LÀ GÌ HẢ MẸ?

Cha mẹ dạy đúng- con xuất chúng

Năm 10 tuổi, con tôi mê chơi game, dù mẹ có nói thế nào cũng không nghe, thế nên tôi chỉ vào máy tính và hỏi con: “Con trai, nghe nói ngày nào con cũng chơi cái này hả?”

Con trai cúi đầu thừa nhận: “Dạ.”

Tôi hỏi tiếp: “Mỗi lần chơi xong con có cảm nhận gì?”

Con đáp: “Mơ màng, trống rỗng, tự trách, xem thường bản thân...”

Tôi lại hỏi: “Vậy tại sao con còn tiếp tục chơi vậy? Có phải là tự con không thể kiên trì được không?”

Con trai tôi bất lực nói: “Vâng ạ thưa bố.”

Tôi mang máy tính đến, đưa cho con một cái búa và nói: “Được rồi! Bố giúp con! Con trai, đập nó đi!”

Con trai kinh ngạc hét lên: “Bố ời!?”

Tôi nói với con: “Đập nó rồi, bố có thể không có máy tính, nhưng bố không thể không có con!”

Cuối cùng con tôi khóc và tự tay đập máy tính.

Kể từ khi đó, con trai đã biết thế nào là nguyên tắc.

Câu chuyện thứ 11:

NGƯỜI THẦY VĨ ĐẠI NHẤT CỦA CON LÀ CHA MẸ

Con trai tôi năm 15 tuổi điểm số rất xuất sắc, thi được vào trường cấp 3 danh tiếng. Một ngày nọ, có các cô các dì đến nhà chơi nói với mẹ tôi phải tặng quà và tiền cho cô giáo. Con trai tôi biết được nên hỏi: “Bà nội ơi, cháu nghe nói bà muốn đưa tiền cho cô giáo của cháu à?”

Bà nội đáp: “Đúng vậy! Nghe nói như vậy giáo viên sẽ quan tâm đến cháu.”

Con trai tôi nói: “Cháu chưa từng nghe nói giáo viên sẽ quan tâm đến cháu vì việc này.”

Bà nội vẫn không từ bỏ: “Ôi dào, cháu còn nhỏ nên không hiểu, bố mẹ cháu không ở nhà, bà nội sẽ quyết định.”

Con trai vẫn kiên quyết hỏi: “Bà nội ơi, bà thật sự sẽ đưa tiền cho cô giáo ạ?”

Bà nội trả lời: “Đương nhiên là thật rồi, bà chuẩn bị rồi, ngày mai bà sẽ tự mình đi đưa.”

Lúc này con trai tôi nặng lời: “Bà nội, nếu ngày mai bà đi thật thì cháu sẽ không đi học nữa, bà làm như vậy là một sự sỉ nhục đối với giáo viên của chúng cháu, thầy sẽ không nhận đâu ạ! Đến khi đó sẽ chỉ khiến cháu mất mặt với bạn bè thôi ạ.”

Bà nội hơi tức giận nói: “Thằng bé này sao lại không nghe lời, bà làm vậy là tốt cho cháu, sợ cháu chịu thiệt thòi!”

Con tôi dịu giọng nói: “Bà nội ơi, cháu biết là bà thương cháu. Nhưng bà phải tin tưởng cháu, tin cháu nội của bà có thực lực, không tặng quà giáo viên vẫn sẽ thích cháu ạ.”

Cuối cùng, mẹ tôi bị cháu chọc cho vui lên và quyết định không tặng quà giáo viên nữa. Về sau, mỗi khi nói đến chuyện này, tôi lại thầm khen ngợi con.

Quân tử phải quang minh lỗi lạc! Những người bố người mẹ biết dạy con bằng lời nói và hành động còn hơn cả một giáo viên giỏi!

Cha mẹ dạy đúng- con xuất chúng

KẾT LUẬN

LỜI MỜI DÀNH CHO CHA MẸ

Cô Thu Lê nghĩ là bây giờ có lẽ Cha Mẹ cảm giác như vừa tìm được thuốc chữa sau bao ngày đi tìm kiếm! Cô Thu hoàn toàn hiểu điều đó. Những điều mà Thu chia sẻ với Cha Mẹ trong quyển sách này đều là những tình huống từ thực tế trong mối quan hệ giữa cha mẹ và con cái. Thu ước là mình có được những điều này sớm hơn. Thu hy vọng rằng, cha mẹ đã có thêm được kiến thức và cách ứng xử trong nuôi dạy con.

Cô Thu mong rằng việc đọc quyển sách này là một đầu tư thời gian xứng đáng cho Cha Mẹ. Thu đã dành rất nhiều thời gian để viết cuốn sách này, bởi Thu muốn nó thật sự hoàn hảo cho Cha Mẹ. Nhưng dù Cô Thu có viết một quyển sách hay bao nhiêu chăng nữa, cùng không thể nào tốt bằng việc Thu và đội ngũ thầy cô Học viện Kim Cương đồng hành trực tiếp cùng Cha Mẹ, để có được kỹ năng, kiến thức nuôi dạy con Đúng – Xuất Chúng. Nếu Cha Mẹ muốn được đồng hành trực tiếp cùng Cô Thu Lê và đội ngũ thầy cô Học viện Kim Cương để là những Cha Mẹ Thông Thái, Cô Thu muốn mời bạn tham dự một

chương trình “Cha Mẹ dạy Đúng – Con Xuất Chúng” của Học viện Kim Cường.

Trong những sự kiện này, Cô Thu Lê dành một vài ngày kết nối, đào tạo và chia sẻ kiến thức về nuôi dạy con trong Cộng đồng Cha Mẹ Kim Cường. Nếu Cha Mẹ có hứng thú tham dự những chương trình như vậy, hãy ghé thăm Facebook Cô Thu Lê và Học viện Kim Cường hoặc Cộng đồng Cha Mẹ Kim Cường.

Sau khi Cha Mẹ đăng ký tham dự, một người trong đội ngũ Học viện Kim Cường của Cô Thu Lê sẽ gọi điện cho Cha Mẹ. Nếu phù hợp, chúng ta có thể gặp nhau tại các buổi đào tạo trực tiếp hoặc online trên ứng dụng zoom. Đừng để cơ hội này vụt qua trước mắt Cha Mẹ, hãy hành động để “Nuôi dạy con trong Hạnh Phúc” và tạo điều kiện, môi trường lớn khôn trưởng thành tốt nhất cho con. Và trong Cộng đồng Cha Mẹ Kim Cường, Cha Mẹ được giao lưu cùng các Cha Mẹ khác, có môi trường tốt nhất để học tập và rèn luyện, được đặt câu hỏi, thắc mắc trong quá trình nuôi dạy con và được các Cô Thu Lê và các Chuyên gia hàng đầu trong lĩnh vực nuôi dạy con hỗ trợ và giải đáp.

“Cha Mẹ CẦN thực sự HÀNH ĐỘNG khi còn cơ hội”

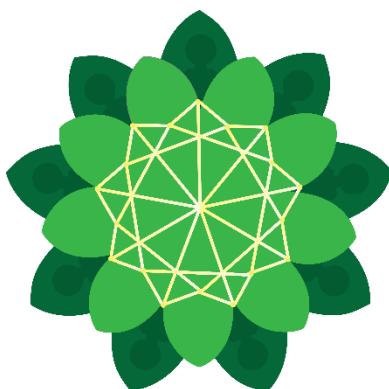
Cha mẹ dạy đúng- con xuất chúng

Cô Thu Lê đề nghị ha Mẹ hãy làm chủ những kỹ năng được chia sẻ trong cuốn sách này và trong các buổi đào tạo của Cô Thu Lê. Hãy trở thành bậc thầy trong nuôi dạy con. Hãy thực sự trở thành những Người Cha, Người Mẹ Thông Thái tuyệt vời nhất của các con. Hãy dành thời gian cùng Cô Thu Lê và Cộng đồng Cha Mẹ Kim Cương để có được phương pháp và bí quyết nuôi dạy con Đúng – Xuất Chúng.

Cảm ơn Cha Mẹ đã dành thời gian cùng Cô Thu Lê. Cô Thu Lê sẽ nói chuyện với bạn sớm.

Thu Lê

PS: Hãy nhớ rằng, Cha Mẹ chỉ CẦN thực sự HÀNH ĐỘNG và LÀM CHỦ trong các vấn đề về nuôi dạy con ĐÚNG – XUẤT CHỨNG.

MỤC LỤC

LỜI GIỚI THIỆU	4
Câu chuyện 1: HÃY BUÔNG BỎ NHỮNG ĐIỀU NHỎ NHẤT VÀ LÀM NHỮNG VIỆC CẦN LÀM	6
Câu chuyện 2: NÓI CHUYỆN VỚI MẸ	7
Câu chuyện 3: BÀI HỌC NGUYÊN TẮC	8
Câu chuyện 4: HÃY CỬ XỬ NHƯ MỘT QUÝ ÔNG	9
Câu chuyện 5: SỰ LỰA CHỌN VÀ KẾT QUẢ	10
Câu chuyện 6: DẠY CON CÓ TÍNH TRÁCH NHIỆM	12
Câu chuyện 7: DẠY CON KHÔNG ĐỔ LỖI	13
Câu chuyện 8: SUY NGHĨ TRƯỚC KHI HÀNH ĐỘNG	14
Câu chuyện 9: LỰA CHỌN VÀ CÁI GIÁ CỦA NÓ	15
Câu chuyện 10: NGUYÊN TẮC LÀ GÌ HẢ MẸ?	17
Câu chuyện 11: NGƯỜI THẦY VĨ ĐẠI NHẤT CỦA CON LÀ CHA MẸ	18
KẾT THÚC & LỜI MỜI DÀNH CHO CHA MẸ	22